

9	Bevezetés
11	1. fejezet <i>Gyakori kérdések</i>
17	2. fejezet <i>Első lépések</i>
37	3. fejezet <i>Oltár és eszközök</i>
47	4. fejezet <i>Az évkerék</i>
75	5. fejezet <i>Kristályok</i>
91	6. fejezet <i>Gyógynövények</i>
107	7. fejezet <i>Jövendölés</i>
131	8. fejezet <i>Együttműködés szellemekkel és istenségekkel</i>
141	9. fejezet <i>Megfelelések, rituálék és varázslatok</i>
170	Köszönetnyilvánítás
170	Jogi nyilatkozat
170	A szerzőről
170	Tárgymutató

4. FEJEZET

AZ ÉVKERÉK

A természet körforgását ősidők óta rituálékkal és ünnepekkel ünnepeljük. Az évkerék wicca és pogány tradíciókból táplálkozik. Az ünnepek sorába nyolc ünnepnap vagy boszorkányszombat tartozik, amelyek az évszakok változását és a természet körforgását jelképezik. Sok boszorkány számára ezek az ünnepek azt a célt szolgálják, hogy közelebb kerüljenek a Földanyához.

A nyolc ünnep, nagy energiákkal és szimbolikus jelentéssel bíró napok alkotják a kerék küllőit. A boszorkányszombatok vidám események: zene, tánc és nagy lakoma kíséri az ünneplést. Sokan el látogatnak a Stonehenge-hez vagy más nagy jelentőségű helyhez, hogy ott ünnepeljék a boszorkányszombati napfelkeltét vagy naplementét.

A csillagászati eseményekhez igazodva az évkeréket négy nagy- és négy kisszombatra osztjuk.

A nagyszombatok rendkívül erős energiájú napok, és a betakarítás különböző állomásaihoz kapcsolódnak, ilyen a földpihentetés, a vetés, a rügyfakadás és a betakarítás. Az évszakok legnagyobb erejű napjain tartják a boszorkányszombatokat. Földünnepek is nevezik, ugyanis a természet körforgásához kapcsolódnak. Az anyatermészet min-

den évben felébred téli álmából, a fák új virágokat és leveleket, majd gyümölcsöt hoznak, ezeket betakarítjuk, végül a természet ismét téli álomba szenderül. Ez minden évben így történik. Ha az évet kerékként képzeljük el, akkor ezek a szombatok a négy égtájon helyezkednek el, akkor ezek a szombatok a négy égtájon helyezkednek el. Róluk kapják a nevedévek a nevüket. A kelta tűzünnepből eredeztethetők, amelyeket már a kereszténység elterjedése előtt mindig ugyanazon a napon ünnepeltek.

A kisszombatokat évszakváltáskor üljük. Ezek a napünnepek, ugyanis a napéjegylenlőségre és napfordulókra esnek. Ezért a dátumai minden évben némileg eltérőek, mivel a napéjegylenlőségek és napfordulók csillagászati dátumai is változnak.

A természet körforgása és a csillagászati események szoros kapcsolatából fakadóan két különböző

évkerékről beszélhetünk, más-más évkerék fedi le az északi és a déli féltekét.

A két féltekén pontosan az ellentétes ünnepeket ülik az adott napon, ugyanis ellentétesek az évszakok. Ez a Föld tengelydőléséből fakad, amelynek hatására az egyik féltekét jobban éri a nap. Amikor az északi félteke fordul a nap felé, akkor ott nyár van, ilyenkor a déli féltekét kevesebb napsugár éri, így ott tél van, és fordítva.

Az összes boszorkányszombat ősi európai hagyományokból eredeztethető, ünneplésükből ezek a régi szokások tükröződnek vissza. Ilyen például a nap és az élet imádata yule ünnepén gyertyákkal és örökzöldekkel, vagy az ételek elraktározására vonatkozó rituálék lughnasadh, mabon és samhain ünnepe alatt.

BOSZOR-KÁNY-SZOMBAT	ÜNNEP TÍPUSA	ESEMÉNY	ÉSZAKI FÉLTEKE	DÉLI FÉLTEKE
Yule	kisszombat	téli napforduló	december 20–23.	június 20–23.
Imbolc	nagyszombat	első tűzünnap	február 1.	augusztus 1.
Ostara	kisszombat	tavaszi napéj-egyenlőség	március 20–23.	szeptember 20–23.
Beltane	nagyszombat	második tűzünnap	május 1.	október 31.
Litha	kisszombat	nyári napforduló	június 20–23.	december 20–23.
Lughnasadh	nagyszombat	harmadik tűzünnap	augusztus 1.	február 1.
Mabon	kisszombat	őszai napéj-egyenlőség	szeptember 20–23.	március 20–23.
Samhain	nagyszombat	negyedik tűzünnap	október 31.	május 1.

A yule-t a téli napéjegyenlőségkor, az év legrövidebb napján ünnepeljük. A leghidegebb napok közelegnek ekkortájt, de a napfény hamarosan legyőzi a sötétséget, hiszen a nappalok ettől kezdve egyre hosszabbak lesznek. A yule a nap halálának és újjászületésének kettősségét képviseli.

Ilyenkor semmi nem növekszik a mezőkön, olyan, mintha a földek terméketlenek lennének. Az örökzöldek azonban emlékeztetnek minket arra, hogy mégis van élet a fagyos talaj alatt, és az élet tavasszal vissza is tér. Yule csendesen emlékeztet minket az élet megújulására. A hideg, sötét napok befelé fordulásra ösztönöznek, arra, hogy minél többet legyünk szereteteinkkel, gyűjtsunk tüzet és díszítsük fel otthonainkat. Felhívja figyelmünket arra, hogy becsüljük meg azt, amink van, és osszuk meg azokkal, akik a legkedvesebbek számunkra.

A yule szó eredete nem világos, mivel több nyelv is átvette, és ennek hatására számos változata született. Az egyik legelfogadottabb vélemény az, hogy az óészaki *hjóll*, „kerék” szóból származik, utalva az évkerékre, amely ezen a napon indul el következő évi útjára. Ha az évre úgy tekintünk, mint a keréken található boszorkányszombatok sorozatára, akkor a yule azt jelzi, hogy a kerék körbeért, és új kör kezdődik. Egy másik változat szerint a szó az óangol *yoole* szóból ered, ez is az óészaki nyelv „jóll” szavából származik, amelyet a norvég istenségekre, valamint a „lakoma” szinonimájaként használtak.

Számos hagyományt ünnepelnek ekkor Európában is, a germán és kelta hagyományoktól kezdve egészen az ókori római szaturnáliákig. Sok, az ehhez a boszorkányszombathoz tartozó tevékenységet és dekorációt (és magát a dátumot is) kisajátított a keresztény egyház, amikor a keresztény vallás kötelezővé vált a Római Birodalomban, és megpróbálták eltörölni a yule-t. Látni fogod, hogy a keresztény hagyományok nagyon hasonlóak a yule hagyományaihoz, ám abban a legtöbb történetész is egyetért, hogy Krisztus nem télen született. A keresztény vallás számos egyéb pogány ünnepet és hagyományt megpróbált kisajátítani, és átvenni azokat, ugyanis ezzel próbálták megerősíteni az új vallást és minél több követőt szerezni.